

som inte är medlemmar i Europeiska gemenskapen (grundförordning) rättsenligt kunde besluta att inte undersöka och avgöra sökandens begäran om marknadsekonomisk status och individuell behandling.

Tribunalen gjorde sig skyldig till felaktig rättstillämpning med avseende på huruvida sökandens rätt till försvar åsidosattes i samband med den fastställda överträdelsen av artikel 20.5 i grundförordningen.

⁽¹⁾ Rådets förordning (EG) nr 1472/2006 av den 5 oktober 2006 om införande av en slutgiltig antidumpningstull på import av vissa skodon med överdelar av läder med ursprung i Folkrepubliken Kina och Socialistiska republiken Vietnam och om slutgiltigt uttag av den preliminära antidumpningstull som införts på sådan import (EUT L 275, s. 1).

⁽²⁾ EGT L 56, s. 1

Talan väckt den 19 maj 2010 — Europeiska kommissionen mot Republiken Grekland

(Mål C-248/10)

(2010/C 209/36)

Rättegångsspråk: grekiska

Parter

Sökande: Europeiska kommissionen (ombud: M. Karanasou-Apostolopoulou och A. Nijenhuis)

Svarande: Republiken Grekland

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att domstolen ska

— fastställa att Republiken Grekland har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2007/44/EG ⁽¹⁾ av den 5 september 2007 om ändring av direktiv 92/49/EEG och direktiven 2002/83/EG, 2004/39/EG, 2005/68/EG och 2006/48/EG vad gäller förfaranderegler och utvärderingskriterier för bedömning av förvärv och ökning av innehav inom finanssektorn genom att inte inom den föreskrivna fristen anta de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa direktivet, eller i vart fall genom att inte omedelbart underrätta kommissionen om sådana bestämmelser, och

— förplikta Republiken Grekland att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Fristen för att införliva direktiv 2007/44/EG löpte ut den 21 mars 2009.

⁽¹⁾ EUT L 247, 21.9.2007, s. 1

Överklagande ingett den 18 maj 2010 av Brosmann Footwear (HK) Ltd, Seasonable Footwear (Zhongshan) Ltd, Lung Pao Footwear (Guangzhou) Ltd och Risen Footwear (HK) Co. Ltd av den dom som tribunalen (åttonde avdelningen) meddelade den 4 mars 2010 i mål T-401/06, Brosmann Footwear (HK) Co. Ltd mot Europeiska unionens råd

(Mål C-249/10 P)

(2010/C 209/37)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: Brosmann Footwear (HK) Ltd, Seasonable Footwear (Zhongshan) Ltd, Lung Pao Footwear (Guangzhou) Ltd och Risen Footwear (HK) Co. Ltd (ombud: advokaterna L. Ruessmann och A. Willems)

Övriga parter i målet: Europeiska unionens råd, Europeiska kommissionen och Confédération européenne de l'industrie de la chaussure (CEC)

Klagandenas yrkanden

Klagandena yrkar att domstolen ska

— upphäva tribunalens dom av den 4 mars 2010, i den mån som tribunalen inte ogiltigförklarade den omtvistade förordningen och i den mån som tribunalen förpliktade klagandena att ersätta rättegångskostnaderna,

— slutgiltigt avgöra målet och ogiltigförklara den omtvistade förordningen i dess helhet, och

— förplikta rådet att ersätta rättegångskostnaderna för överklagandet och förfarandet vid tribunalen.

Grunder och huvudargument

Klagandena hävdar att tribunalen

gjorde en felaktig rättslig bedömning när den fann att artiklarna 2.7 och 9.5 i grundantidumpningsförordningen ⁽¹⁾ (nedan kallad grundförordningen) inte föreskriver en skyldighet för institutionerna att besluta huruvida status som företag som verkar i en marknadsekonomi (nedan kallad marknadsekonomisk status) eller individuell behandling ska beviljas i situationer där ett stickprovsförfarande tillämpas,

gjorde en felaktig rättslig bedömning när den inte slog fast att institutionerna åsidosatte artikel 2.7 c i grundförordningen genom att inte, inom tre månader efter det att undersökningen inleddes, besluta huruvida marknadsekonomisk status eller individuell behandling skulle beviljas de kinesiska exporterande tillverkare som ingick i urvalet,

gjorde en felaktig rättslig bedömning när den inte slog fast att institutionerna åsidosatte artikel 2.7 c i grundförordningen genom att inte informera de kinesiska exporterande tillverkare som inte ingick i urvalet om att deras ansökningar om marknadsekonomisk status eller individuell behandling skulle prövas inom tre månader efter det att undersökningen inleddes,

gjorde en felaktig rättslig bedömning när den inte slog fast att institutionerna inte hade styrkt att företagen hade samarbetat under undersökningsperioden och att gemenskapsindustrin därför inte uppfyllde det krav som föreskrivs i artikel 4.1 och artikel 5.4 i grundförordningen, vilket ledde till en felaktig bedömning av skadan och kausalsambandet enligt artikel 3 i grundförordningen,

gjorde en felaktig rättslig bedömning när den fann att artikel 6.1 i grundförordningen inte förbjuder institutionerna från att samla in uppgifter med avseende på stickproven innan det att undersökningen inleddes,

alternativt, gjorde en felaktig rättslig bedömning när den inte slog fast att institutionerna inte åsidosatte artikel 6.9 i grundförordningen när fristen om 15 månader för att avsluta antidumpningsundersökningen inte iaktogs,

gjorde en felaktig rättslig bedömning när den slog fast vilka rättsliga verkningar vissa uppgifter avseende skadeanalysen enligt artikel 3 i grundförordningen hade,

gjorde en felaktig rättslig bedömning när den inte slog fast att institutionerna inte iakttog sin plikt att noggrant och objektivt undersöka samtliga relevanta aspekter i antidumpningsundersökningen,

gjorde en felaktig rättslig bedömning när den slog fast vilka rättsliga verkningar vissa uppgifter avseende den undersökande myndighetens motiveringsskyldighet hade, samt

gjorde en felaktig rättslig bedömning när den inte slog fast att institutionerna åsidosatte artikel 3 i grundförordningen då de underlät att bedöma vilken inverkan andra faktorer än den berörda importen hade på gemenskapsindustrin.

⁽¹⁾ Rådets förordning (EG) nr 384/96 av den 22 december 1995 om skydd mot dumpad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska gemenskapen (EGT L 56, s. 1).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunale di Roma (Italien) den 23 mars 2010 — brottmål mot Alessandro Sacchi

(Mål C-255/10)

(2010/C 209/38)

Rättegångsspråk: italienska

Hänskjutande domstol

Tribunale di Roma (Italien).

Part i brottmålet vid den nationella domstolen

Alessandro Sacchi.

Tolkningsfråga

Hur ska artiklarna 43 och 49 i EG-fördraget tolkas med avseende på etableringsfriheten och friheten att tillhandahålla tjänster på området för vadhållning på sportevenemang, även med hänsyn till principen om ett effektivt domstolsskydd, för att det ska klargöras huruvida det är förenligt med de nämnda bestämmelserna i fördraget att tillämpa nationella bestämmelser om ett monopol för staten och ett system med koncessioner och tillstånd enligt vilket endast ett bestämt antal koncessioner får meddelas och i vilket föreskrivs a) ett allmänt skydd för innehavarna av koncessioner som meddelats tidigare genom ett förfarande till vilket en del av operatörerna rättsstridigt inte hade tillgång, b) bestämmelser som i praktiken säkerställer upprätthållandet av marknadsandelar som förvärvats genom ett förfarande till vilket en del av operatörerna rättsstridigt inte hade tillgång (såsom till exempel förbudet för nya koncessionshavare att inrätta vadhållningslokaler inom ett visst avstånd från redan